

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1173-2/2018</i>	
Érkezett: 2018 AUG 24.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>8 db</i>	<i>dm</i>

Ügyszám: IV/1173-1/2018

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A 2018. július 25-én kelt tájékoztatásnak megfelelően a kérelmemet pontosítottam és kiegészítettem. Jogi segítséget sajnos nem tudtam igénybe venni. Jogi képviselőm már korábban jelezte, hogy az alkotmányjogi panaszom elkészítésében nem tud a segítségemre lenni, de ennek anyagi terheit sem tudtam volna már vállalni. Két éve semmiféle jövedelemmel nem rendelkezem. Jelenleg is pszichiátriai kezelés alatt állok, ezért segítségre szorulok. Panaszbeadványom elkészítésében házastársam volt a segítségemre.

Ügyem minden eljárási szakaszát végigkísérte az apróbb, vagy jelentősebb csúsztatás, eljárási szabályszegés és téves jogszabály értelmezés. Ezek együttesen eredményezik azt, hogy a bírói döntések az Alaptörvényben foglaltaknak nem felelnek meg. Kénytelen voltam ezért ezekre az önmagukban esetleg jelentéktelennek tűnő, de együttesen már alkotmányjogi kérdéseket felvető részletek mindegyikére kitérni. Panaszbeadványom viszonylag nagy terjedelme ezzel magyarázható.

Korábbi beadványomhoz 21. szám alatt mellékeltem az adatkezelési nyilatkozatot. A panaszbeadvány hiánytalan formában, a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kezelőirodájában leadásra került. Elképzelhető, hogy a felterjesztés során ez a nyilatkozat elkerülte a felterjesztést végrehajtó figyelmét.

Jelen beadványomhoz ismét mellékelek egy nyilatkozatot.

A 2018. július 2-án kelt panaszbeadványom pontosítása és kiegészítése.

1. A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.448/2016/11. számú ítélete.

1.1. Ítélet 2. oldal 4. bekezdés:

„Felperes keresetet terjesztett elő az alperes 89-2-05894/2016/8. számú határozatával szemben. Keresetében kérte az alperesi határozat megváltoztatását és a megváltozott munkaképességű személyek ellátására való jogosultság folyamatos megállapítását és annak végleges helyreállítását, hivatkozással arra, hogy a megszerzett ellátás alkotmányos védelem alatt álló véglegesen megszerzett vagyoni értékű jog.”

A kereseti kérelemhez kötöttség elve közigazgatási perben is érvényesül. A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. A bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van.

A t. Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete minden vonatkozásában megfelelne az érvényes jogszabályoknak, amennyiben én valóban a Bíróság által meghatározott kereseti kérelmet fogalmaztam volna meg és abban az esetben, ha a Bíróság által értékelt ítéleti tényállás, a valóságnak megfelelne. Esetemben azonban erről szó sincs. A t. Bíróság álláspontjával ellentétben ugyanis, én soha nem hivatkoztam arra, hogy a rehabilitációs ellátásom szerzett jognak minősülne és egy új típusú ellátást sem kívántam megszerezni. Ennek megfelelően az orvosi felülvizsgálatomat sem kértem, soha semmilyen eljárásban.

A kereseti kérelem megfogalmazása során jogi képviselőm a **keresetlevél II./2. pontjában** pontosan megfogalmazta, hogy milyen ellátásra értelmezzük a szerzett jogot és milyen ellátásnak a helyreállítását kérjük a Bíróságtól. Pontosán megjelölésre került az a jogszabály is (Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés), amelyet álláspontunk szerint a hatóság megsértett eljárása során. Az első tárgyaláson kereseti kérelmünket úgy módosítottuk, hogy az eljárásban hozott mindkét határozat felülvizsgálatát kértük.

A bizonyításra szoruló tényekről, valamint a bizonyítási teherről való tájékoztatásnak előkérdése a **kereseti kérelem tisztázása**. Az első tárgyalás jegyzőkönyve tartalmazza, hogy a kereseti kérelem tisztázására sor került. Jogi képviselőm úgy nyilatkozott, hogy kereseti kérelmét változatlan formában fenntartja. A tárgyaláson 4/F/1. szám alatt becsatolásra került az a hivatalos levél, amelyet a komplex minősítést megelőzően juttattam el a hatóság számára. Ebben jeleztem, hogy végleges állapotom szerzett jognak minősül, amiről nem mondok le és jeleztem azt is, hogy esetemben orvosi felülvizsgálatra nincs szükség és lehetőség. A t. Bíróság a tájékoztatást tudomásul vette, a becsatolt bizonyítékokat elfogadta és kötelezte alperest, hogy az elhangzottakra és a bizonyítékokra vonatkozóan 15 napon belül terjessze elő pontos, érdemi ellenkérelmét. A per iratanyaga tehát egyértelműen bizonyítja, hogy sem a kereseti kérelem sem az első tárgyaláson lefolytatott kereseti kérelem tisztázásával kapcsolatos jegyzőkönyv nem tartalmaz olyan adatot, mely alapján arra lehetne következtetni, hogy én a rehabilitációs ellátásra tekintettem úgy, hogy az egy tulajdon. Az is egyértelműen megállapítható a kérelemből és a becsatolt bizonyítékból, hogy én soha nem kívántam egy új ellátást megszerezni, a korábbi ellátásomat (rokkantnyugdíj) kívántam megtartani.

Lényeges kérdésnek tekinthető, hogy a Bíróság semmit nem tett meg annak érdekében, hogy az alperes (a bírói felszólításnak megfelelően) a tárgyalásokon megjelenjen, vagy írásban reagáljon beadványainkra. Alperes egyetlen beadványa is csak azért érkezhetett be időben, mert a Bíróság az eredetileg 2016. május 8-ra kitűzött tárgyalást (ismeretlen okból) május 12-re halasztotta.

Alkotmányjogi panaszom kapcsán döntő jelentősége van annak a ténynek, hogy a Bíróság nem a kereseti kérelemnek megfelelő döntést hozott. Kereseti kérelmünkben egyetlen jogkérdés szerepelt. Azt kértük a bíróságtól, hogy tisztázza, hogy az 1997-ben megszerzett jogosultságom rendelkezett-e alkotmányos tulajdonvédelemmel és ha igen, a hatóság

eljárása során megsértette-e ezt a szerzett jogomat. Az egyértelműen megfogalmazott kereseti kérelem **félreértelmezése** vezetett ahhoz, hogy a Bíróság meg sem vizsgálta az általunk hivatkozott Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének esetleges sérelmét és az egyéb, erre a kérdéskörre vonatkozó hivatkozásainkat is figyelmen kívül hagyta.

A tisztességes eljárás követelménye szükségképpen magába foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is, ami pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat és ténylegesen mit vizsgál felül.

A Bíróság kereseti kérelmünk félreértelmezésével és az ítéleti tényállás a valóságtól gyökeresen eltérő kialakításával olyan helyzetet teremtett, hogy az Alaptörvényt érintő kérdések a perben, még csak fel sem merülhettek.

Alkotmányjogi panaszom egyéb részeire vonatkozóan is döntő jelentőséggel bír a kereseti kérelem félreértelmezése és az ítéleti tényállás valóságtól eltérő kialakítása. Lényegében ezek együttesen vezettek ahhoz, hogy az ítélet több ponton is összeütközésbe került az Alaptörvény rendelkezéseivel.

1.2. Ítélet 5. oldal 1. bekezdés:

*„Megjegyzi a bíróság, hogy a felperes által hivatkozott **jogsérelem** esetlegesen az ellátás átalakulásakor állhatott volna fenn, de az azt megállapító határozat ellen a felperes **jogorvoslattal nem élt**.”*

Alapvető jogállami követelmény, hogy a bíróságok a közigazgatási határozatok felülvizsgálata során, a közigazgatási szervek minden olyan intézkedését vizsgálják meg, melyek az ügyfél alapjogait érinthetik. Ezt figyelembe véve a Bíróságnak még abban az esetben is tisztázni kellett volna az átminősítés kérdéskörét, ha mi erre nem hivatkozunk. A t Bíróság azonban ezt a kérdést a per keretében meg sem kísérelte tisztázni, a határozatra és az ezzel kapcsolatos jogorvoslati lehetőség igénybevételének elmaradására, csak a per berekesztését követően, az ítélet írásba foglalása során történt először hivatkozás. További eljárási szabályszegésnek minősül, hogy a Bíróság olyan határozatra alapozva hozta meg az ügy legfontosabb kérdésére vonatkozó döntését, ami valójában nem is létezik.

Ezek az eljárási szabályszegések az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését sértik. A tisztességes bírói eljárás követelményeinek és egy érdemi jogorvoslat követelményének nem felel meg egy olyan eljárás, amelyben a bíróság nem létező határozatra alapozza döntését és még annak lehetőségét sem biztosítja, hogy ezt, a korábban fel sem merült kérdést a folyamatban lévő perben tisztázni lehessen.

Rendkívül lényeges kérdés, hogy az ítélet szerint, a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **érzékelte az esetleges jogsértést**. A hatóság szerzett jogokat sértő határozatát azonban arra hivatkozva hogy a felperes a döntés ellen jogorvoslattal nem élt, hatályában fenntartotta.

A Bíróság tehát lényegében helybenhagyott egy jogszabálysértő közigazgatási határozatot, ezzel mintegy elfogadva az Alaptörvény-ellenességet.

Hivatkozni szeretnék arra, hogy alkotmányjogi szempontból nincs annak jelentősége, hogy a t. Bíróság tévedett a határozat létezésére vonatkozóan. Ezzel kapcsolatban a Bíróság Alaptörvényt sértő jogszabály-értelmezése ami lényeges, miszerint, ha létezne a feltételezett határozat a Bíróság szerint a megtámadás hiánya miatt az hatályában akkor is fennmaradhatott volna.

A t. Bíróság ítéletének ez a része egyéb alkotmányjogi kérdéseket is felvet. A perben a Bíróság által figyelmen kívül hagyott 5. számon szereplő, 2017. február 07. keltezésű, hivatalosan érkeztetett beadványunkban hivatkoztunk az Mmtv. 19/A. §-ának rendelkezéseire. A jogszabály úgy rendelkezik, ha az ügyfél terhére hozott intézkedés jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot sért, a módosítást, vagy visszavonást visszamenőlegesen kell elrendelni. Ennek feltételeként nem jelöli meg a jogorvoslati lehetőség kimerítését, mindössze a jogszabálysértés felismerését teszi szükségessé, ami történhet kérelem alapján, vagy hivatalból. A jogszabály határidőként **a döntéstől számított 5. évet** jelöli meg. A t. Bíróság nem alkalmazta az általunk hivatkozott jogszabályt, holott ezzel kapcsolatos kérelmünk még abban az esetben sem tekinthető elkésztettnek, ha esetleg a jogosultságom átalakítása (a jogsérelmet okozó aktus) a Bíróság feltételezésének megfelelően valóban 2012-ben történt volna meg.

A t. Bíróság azzal, hogy az általunk hivatkozott jogszabályt önkényesen félretéve hozta meg döntését, nem csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütköző ítéletet fogalmazott meg. Ennek az egy jogszabálynak a figyelembevételével olyan döntés születhetett volna, ami az általunk hivatkozott tulajdont sértő határozat hatályon kívül helyezésével, tényleges jogorvoslatot biztosított volna. Mivel a t. Bíróság nem így járt el, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltakat is sérti ítélete.

1.3. Ítélet 2. oldal 1 bekezdés:

*„A Baranya Megyei Kormányhivatal a 2016 május 3-án kelt 71-2-06111/2015.9. számú határozatával a felperes rehabilitációs ellátását 2016. június 1-jétől megszüntette..... e határozattal szemben a felperes **fellebbezést terjesztett elő.**”*

A t. Bíróság ítéletében nem tér ki arra, hogy a fellebbezés milyen jogsérelemre hivatkozva lett beterjesztve, azaz nem tért ki arra az alapvető kérdésre, hogy a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során, a bíróság valójában mit vizsgált felül. Lényeges kérdés, hogy az alperes ellenkérelmében szereplő állítással ellentétben a fellebbezés során nem az egészségi állapotom másodfokon történő vizsgálatát kértem. Fellebbezésem során kitértem ugyan arra a nyilvánvaló és azóta beigazolódt tényre, hogy a hatóság látványos módon alulértékelt egészségromlásom mértéket és megalapozatlan szakvéleményt fogalmazott meg, a fellebbezésben azonban félreérthetetlen módon megfogalmazásra került, hogy nem az egészségi állapotom vitatásáról, hanem a szerzett jogom sérelméről van szó.

*„Ügyfelemnek az a kialakult elsődleges álláspontja, hogy esetében a komplex minősítés során, és azon belül, **orvosi felülvizsgálatra** nincs sem szükség, sem lehetőség. A K/1. alatt csatolt határozatok szerint ugyanis: „Orvosi felülvizsgálat nem szükséges.”* Ügyfelem állapotát orvosilag véglegesnek minősítették.

Legfeljebb a komplex minősítésen belüli egyéb tényezők vizsgálhatók. Ellenkező esetben az eljárás ügyfelem **szerzett jogát sérti**, melyre nincs jogszabályi lehetőség."

A hatóság fellebbezésemet úgy bírálta el, hogy a szerzett jog kérdését teljes mértékben figyelmen kívül hagyta. A t. Bíróság rendelkezésére álltak a felülvizsgálathoz szükséges iratok, az I. fokú közigazgatási határozat, az ezt támadó fellebbezés és a II. fokon hozott közigazgatási határozat. **A hatósági eljárás bírósági felülvizsgálata során azt kellett volna a bíróságnak megállapítania, hogy a hatóság II. fokon hozott határozata ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével, mert bár formálisan biztosított jogorvoslati lehetőséget az I. fokon hozott döntés ellen, valójában nem hordozta magában a jogsérelem orvosolhatóságát**, hiszen az Alaptörvénybe ütköző jogsérelemre történt hivatkozásunkat a hatóság **még csak figyelembe sem vette**, nem hogy döntött volna ebben a kérdésben.

Ezen a ponton kap különös jelentőséget a Bíróság nem létező határozatra vonatkozó tévedése. Amennyiben a Bíróság, ez irányú kötelezettségének eleget téve, valóban felülvizsgálta volna a közigazgatási eljárást minden részére vonatkozóan, tisztázódhatott volna, hogy 2012-ben nem véglegesen alakult a jogosultság egy szociális jellegű ellátássá, azaz **nem szűnt meg alkotmányos védelme**. Ennek tisztázása után, már egyértelművé válhatott volna a Bíróság számára az is, hogy a hatóság úgy alkalmazta az új jogszabályokat, hogy a függő jogi helyzetet nem zárta le, ami így, a törvény visszamenőleges hatályát eredményezte.

1.4. Ítélet 4. oldal 5. bekezdés:

„A bíróság nem fogadta el felperesnek azt a hivatkozását, hogy a **rehabilitációs ellátása szerzett jognak, vagyoni jognak minősülne**. Az alkotmányos tulajdonvédelem **a meglévő tulajdonra vonatkozik**, a tulajdonhoz való jog azonban nem biztosít jogot a tulajdonszerzésre."

A per, egy megváltozott munkaképességű személy ügyében hozott határozat felülvizsgálatáról szólt. Lényeges kérdés, hogy az ítélet idézett része alapján megállapítható, hogy a t. Bíróság elfogadta azt a perben kifejtett álláspontunkat, miszerint létezik megváltozott munkaképességű személyek ellátásával kapcsolatban olyan tulajdonnak minősülő jogosultság, ami alkotmányos védelemmel rendelkezik. Az ítélet szerint az ilyen jogosultság, a tulajdonnak minősülő és már meglévő jogosultság.

Ezeknek a kritériumoknak kizárólag a korábbi rendszerben, jogerős határozattal létrejött, kötelezettséggel nem terhelt, végleges jogosultság felel meg. Az én jogosultságom ennek megfelelt.

Az ítélet indokolásából megállapítható, hogy a t. Bíróság tisztában volt azzal a ténnyel, hogy az általunk hivatkozott Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonjoghoz fűződő jogsérelem abban az esetben fennállhat, ha az ügyfél meglévő tulajdonnal rendelkezik.

Esetemben azonban ezt a kérdést, azaz rendelkeztem-e ilyen jogosultsággal, **megkerülte** a Bíróság. Erre az 1.1. pontban részletezett kereseti kérelem félreértelmezése adott lehetőséget. Amennyiben a t. Bíróság a tényleges kereseti kérelem alapján dönt, azaz azt vizsgálta volna,

hogyan az 1997-ben véglegesen megszerzett jogosultságom (szerzett jogom) megsértette-e a hatóság, nem születhetett volna meg ez az ítélet.

A Bíróság ítélete ebben a formában nem csak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését sérti, a kereseti kérelem félreértelmezése miatt ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével is.

1.5. Ítélet 1. oldal 7. bekezdés, ítélet 4. oldal 3. bekezdés:

*„Az alperesi jogelőd felhívására a felperes 2015. december 12-én - a saját kezűleg kitöltött és aláírt beadványában - kérte **az egészségi állapotának** komplex szakértői minősítését.”*

*„A bíróság megállapította, hogy a felperes 2015. december 12-én saját maga kérte a komplex minősítést. A per eldöntése szempontjából nem annak volt jelentősége, hogy az alperes felhívására nyújtotta be a kérelmét a felperes, hanem annak, hogy az alperes jogkövetkezményekre való tájékoztatását követően **önkéntesen hozzájárult** a komplex minősítéshez az esetleges jövőbeni ellátás megszerzésének érdekében.”*

A közigazgatási perben a kereseti kérelem és a tényállás alapját jelenti a támadott határozat kapcsán benyújtott fellebbezés tartalma. Fellebbezésemben a szerzett jog tisztázását kértem, ehhez személyes meghallgatást kezdeményeztem. Személyes vizsgálatra csak abban az esetben adtam engedélyt, ha a szerzett jogra vonatkozó, elsődleges álláspontomat a hivatal nem fogadja el.

IV./3. Kérem továbbá, hogy a fellebbezési eljárás keretében a II. fokú szakértői vizsgálat során az eljáró bizottság ügyfeletem személyesen hallgassa meg, és abban a nem várt esetben, amennyiben ügyfelem II./2. pontban és III./1. pontban foglalt elsődleges álláspontját a T. Hivatal nem fogadná el, ügyfeletem személyesen vizsgálja meg.

Az iratok tartalma alapján egyértelműen megállapítható, hogy a Bíróság úgy döntötte el ezt a kérdést, hogy a kérelem és a tényállás alapját jelentő fellebbezésem, még csak meg sem vizsgálta.

Az ügy lényeges kérdése, hogy a Bíróság által hivatkozott, Nyilatkozat elnevezésű nyomtatvány visszaküldésére miért került sor. A Bíróság álláspontja szerint ez egy engedély volt, egy orvosi vizsgálat elvégzésére, amit egy új ellátás megszerzése érdekében juttattam el a hatóság számára. Panaszbeadványomban részletesen foglalkoztam azzal a problémával, hogy a t. Bíróság a komplex minősítési eljárást tévesen értelmezi. Ezt kiegészíteném a következőkkel:

A Bíróság által hivatkozott Nyilatkozat elnevezésű nyomtatvány szövegezéséből kiderül, hogy a hatóság univerzális nyomtatványt használt. Ezt használta a felülvizsgálati kötelezettséggel rendelkező ügyfelek és a véglegesek esetében is. A nyomtatvány az alábbiakat tartalmazza:

*" Felhívjuk figyelmét, hogy amennyiben a Nyilatkozat kitöltése elmarad, vagy hiányos, vagy nem kerül kitöltésre a "házi orvosi beutaló" illetve az aktuális egészségi állapotát tükröző (igazoló) szakorvosi leletek beküldése a Rehabilitációs Hatósághoz elmarad, úgy abban az esetben Ön nem mentesülhet a **személyes vizsgálat kötelezettsége alól!** "*

Én az utasításnak megfelelően jártam el. Mivel személyes vizsgálatot nem kívántam igénybe venni, csak a jogosultságom jogi felülvizsgálatát kértem, a kért iratokat és a végleges

jogosultságra vonatkozó határozatot visszaküldtem a hatóság számára. Ez megfelelt a 327/2011. (XII. 29.) Kormányrendelet 13/B. §. (1) bekezdés a) pontjában foglaltaknak, ami arról rendelkezik, hogy ilyen esetekben a hatóság a személyes vizsgálatot mellőzheti. A félreértések elkerülése érdekében a kért iratok visszaküldését megelőzően (a panaszbeadványomhoz 5. számon mellékelt) 2015. november 14-én kelt hivatalos levelemben pontosan meghatároztam, hogy milyen eljárás lefolytatását kérem a hatóságtól. Panaszbeadványomban már említettem, de ismét hivatkoznék arra az eljárásjogi szempontból lényeges kérdésre, hogy az a kérdéskör, hogy milyen célból küldtem vissza a nyomtatványt és ezzel mire adtam pontosan engedélyt a hatóság számára, **a perben fel sem merült, így megvitatni sem lehetett ezt a kérdést.**

A rendelet szerint a végleges jogosultságúak esetében, nem volt kötelező a személyes vizsgálat. A t. Bíróság, e körre vonatkozó téves értelmezése miatt azonban nem érzékelte, hogy a hatóság hozzájárulásom nélkül, törvénysértő módon végzett el egy új szempontrendszer szerinti orvosi minősítést, azaz egy **nem jogszerűen beszerzett „bizonyítékra”** (BAU/001/008007-2/2016 számú összefoglaló vélemény) **alapozta** a BAU/001/008007-3/2016 számú, ellátást megszüntető **határozatát.**

Azzal, hogy a Bíróság hatályában fenntartott egy olyan közigazgatási határozatot, amit a hatóság egy nem jogszerűen beszerzett bizonyítékra alapozott, megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, ítéletével az Alaptörvény XXVIII. cikk. (7) bekezdését.

A 2016. december 12-i tárgyaláson **4/F/1 számon** becsatolásra került a panaszbeadványomhoz 5. számon mellékelt hivatalos levelem. Ebben még a komplex minősítési eljárás megindulása előtt pontosan megfogalmaztam, hogy szerzett jogomról (azaz az 1997-ben megszerzett jogosultságomról) nem kívánok lemondani. Azt is tartalmazta a levél, hogy orvosi vizsgálatot nem kérek.

A perben az **5. számú és a 9. számú** (jelen ügyben 19/1 és 19/2. számon mellékelt) beadványainkban jogszabályokra hivatkozva érintettük az orvosi vizsgálat elrendelhetőségének kérdését, kifejtettük a komplex minősítéssel kapcsolatos álláspontunkat (jogi felülvizsgálat) és részletesen kitértünk a hatóság Ket.-et érintő szabálysértéseire. A bíróság ítéleti tényállásának és a Bíróság által átértelmezett kereseti kérelemnek azonban ez a bizonyíték és ezek a beadványok nem feleltek meg. **Ezek, az ügy kimenetelét érdemben befolyásoló bizonyítékok** nem lettek figyelembe véve a végleges döntés kialakítása során.

A bíróság a perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához, vagy meghatározott bizonyító eszközök alkalmazásához nincs kötve és szabadon felhasználhatja a felek előadásait. Ez azonban polgári és nem közigazgatási perekre vonatkozó szabály és nyilván egyébként sem jelentheti azt, hogy a bíróságnak jogában áll, a peres fél által rendelkezésre bocsátott, a tényállás tisztázása szempontjából döntő jelentőséggel bíró bizonyítékot figyelmen kívül hagyni, ahogy az sem tekinthető jogszerűnek, hogy a bíróság az ítéletnek ellentmondó felperesi beadványokat figyelmen kívül hagyja, az ebben hivatkozott jogszabályokat önkényesen félreteszi. Esetemben valószínűleg erről van szó.

A t. Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság indokolás nélkül kizárta mérlegeléséből az **1/F/4** számú bizonyítékunkat és az **5. számú és 9. számú beadványainkat**, ezzel súlyosan megsértve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.

1.6. Ítélet 4. oldal 1. bekezdés:

*„ Az Mmtv. 33. § (3), (4) és (6) bekezdésének rendelkezései pedig kötelezővé tették a jogosultsági feltételek fennállásának komplex felülvizsgálat keretében való vizsgálatát ahhoz, hogy az **új ellátásra** a továbbiakban jogosult lehessen a felperes.”*

A t. Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **meglepetés-ítéletének** harmadik eleme jelenik meg ebben az indokolási részben. Önmagában az a tény, hogy a Bíróság kereseti kérelmünket úgy értelmezte, hogy mi a rehabilitációs ellátásra tekintünk úgy, hogy az egy alkotmányos védelmet élvező jogosultság, továbbá az, hogy a Bíróság úgy értelmezte, hogy a Nyilatkozat elnevezésű nyomtatvány visszaküldése egy orvosi vizsgálat engedélyezésének felel meg, tévedésre hivatkozva még megmagyarázható. Az, az értelmezés azonban, miszerint én egy új ellátást kívántam megszerezni, már nehezen tekinthető tévedésnek. Az 1/F/4. számon, a 2015. december 12-i tárgyaláson, a Bíróságnak közvetlenül becsatolt hivatalos levelem tartalma egyértelműen tisztázta ezt a kérdést. A levélben konkrétan megfogalmazásra került, hogy szerzett jogomról, azaz az 1997-ben megszerzett jogosultságomról, nem kívánok lemondani. A t. Bíróság az iratot átvette, jogi képviselőm tárgyaláson történt, erre vonatkozó magyarázatát elfogadta.

Ezt követően az ítéleti tényállásban ez a kérdés már úgy szerepel, hogy én egy új ellátást kívántam megszerezni.

A tisztességes eljáráshoz való alapjog követelménye magába foglalja annak követelményét, hogy a fél képes legyen a bíróság döntésének alapját képező tény- és jogkérdéseket megismerni és erre vonatkozóan ügyét megfelelően előterjeszteni. Az olyan eljárás, melyben a fél képtelen, egy a végső döntés alapját képező kérdésben álláspontját kifejtteni, mert a bíróság azt bármely korábbi hivatkozás nélkül hivatalból oly módon veszi figyelembe, hogy arra vonatkozóan a felek álláspontját megkísérelné beszerezni, sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot.

Az ilyen típusú meglepetés-ítéletek sértik továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk. (7) bekezdését is, hiszen ilyen esetekben bár formálisan biztosított a jogorvoslati lehetőség, érdemi jogorvoslatra az ilyen eljárás lehetőséget nem biztosít.

1.7. Ítélet 5 oldal 2. bekezdés:

*„ A bíróság megállapította, hogy a felperes által hivatkozott és becsatolt Emberi Jogok Európai Bíróság ítélete alapján az Emberi Jogok Európai Egyezménye nem korlátozza a tagállamokat annak eldöntésében, hogy milyen társadalombiztosítási rendszert hoznak létre, illetőleg milyen típusú és összegű ellátásokat nyújtanak a rendszer keretében. A felperes által hivatkozott ítélet ugyanakkor **kifejezetten a járulékfizetés alapján keletkező juttatás** (az 1095 biztosítotti nap hiánya miatti megszüntetés) vonatkozásába tett megállapítást és határozott, ezért ez a felperesi hivatkozás a perben nem releváns.”*

A t. Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság egy olyan ítéleti tényállás alapján hozott döntést, melyben a felperes arra hivatkozott, hogy a rehabilitációs ellátása szerzett jognak minősül, engedélyezett a hatóság számára egy orvosi vizsgálatot és arra törekedett, hogy megszerezzen, egy, az Mmtv. által meghatározott új ellátást. Az ítélet ezt a tényállást figyelembe véve törvényes, a Bíróság a felperes által hivatkozott EJEB döntéseket megalapozottan hagyta figyelmen kívül.

Csak hogy ez a kereseti kérelem és ez a tényállás a valóságnak nem felel meg.

Amennyiben a Bíróság a tényleges kereseti kérelem alapján, a valódi tényállásnak megfelelően hozta volna meg döntését az EJEB döntéseket nem hagyhatta volna figyelmen kívül.

A Bíróságnak azt kellett volna megállapítania, hogy az 1997-ben megszerzett jogosultságom járulékfizetés alapján keletkezett juttatás, így az EJEB döntés általunk hivatkozott 52. és 53. pontja, mely egyértelműen foglal állást abban, hogy meddig terjed az Állam szabadsága a rokkantellátás átalakítására vonatkozóan, esetemben nem hagyható figyelmen kívül.

A t. Bíróság kereseti kérelmemet félreértelmezte. Ez vezetett ahhoz, hogy az EJEB döntés figyelembe vétele (látszólag törvényes módon) nem történt meg.

A bírósági eljárásnak ez a módja, nem csak az Alaptörvény E) cikk (3) bekezdését sérti, az ítélet ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével is.

2. A Kúria Mfv.III.10.581/2017/7. számú ítélete.

A t. Kúria a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eljárását és ítéletét teljes egészében törvényesnek ítélte meg. Ezt figyelembe véve az I. fokú ítélethez kapcsolódó Alaptörvénybe ütköző szabálysértések megismétlésétől eltekintenek azzal, hogy ezek nyilván vonatkoznak a Kúria döntésére is.

2.1. Ítélet 21. 22. 23. 25. pont:

*„Nem vitatottan a bíróság a bizonyítási teherről és annak elmulasztása következményeiről a felperest **nem tájékoztatta.**”*

*„erre azonban **nem is volt szükség**, mivel a felperes **jogi képviselővel járt el.**”*

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott tájékoztatási kötelezettség elmaradásának problémájára nem a t. Kúria által kifejtett okok miatt hivatkoztunk. Azt hangsúlyoztuk, hogy ennek a kérdésnek a kereseti kérelem tisztázatlansága miatt van jelentősége. Teljesen nyilvánvaló, hogy a bíróság addig képtelen a bizonyítással kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségének eleget tenni, míg nincs abban a helyzetben, hogy egyáltalán azt felismerje, hogy a fél a perrel mit akar elérni. Kereseti kérelmünk II./2. pontjában pontosan megfogalmaztuk, hogy milyen jogosultságra értelmezzük a szerzett jogot. Az első tárgyaláson ezt megerősítettük. A tárgyaláson becsatolásra került a 2015. november 14-én kelt, a hatósághoz eljuttatott levelém, ami ezt a kérdést egyértelművé tette. Ehhez képest a bíróság arról döntött, hogy a rehabilitációs ellátás nem rendelkezik alkotmányos tulajdonvédelemmel. A bizonyítási kötelezettséggel kapcsolatos tájékoztatásnak pont azért

van különösen nagy jelentősége, hogy ilyen félreértelmezések egy perben ne fordulhassanak elő. Ez akkor is elengedhetetlen feltétele az eljárásnak, ha a fél jogi képviselővel jár el. A peres fél csak akkor tudja jogos érdekeit érvényesíteni, ha ismeri a bíróság kereset értelmezéssel és tényállással kapcsolatos álláspontját. Ez nem a kioktatási kötelezettség kérdéskörébe tartozó kérdés, ez a tisztességes eljáráshoz való alapjog kérdéskörébe tartozó kérdés.

A felülvizsgálati kérelmünkben pontosan rámutattunk a kereseti kérelem iratellenes meghatározásának problémájára. A t. Kúria álláspontja szerint ez nem tekinthető „lényeges” eljárési szabályszegésnek. Az I. fokú ítélet legsúlyosabb hiányosságának (félreértelmezett kereseti kérelem, valótlan ítéleti tényállás kialakítása) orvosolása, a t. Kúria feladata lett volna. Ennek elmaradása sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését. Egyértelmű, hogy az I. fokon hozott ítélet alapvető hibáinak kijavítása nélkül, érdemi jogorvoslat sem valósulhat meg.

2.2. Ítélet 26. pont:

„a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt.”

" A bíróság ítélete (4. oldal utolsó bekezdés) valóban tévesen állapította meg, hogy a felperes az ellátása átalakítását tartalmazó határozat ellen nem élt jogorvoslati lehetőséggel, mivel ilyen határozatot a felperes az alperestől nem kapott."

A perben becsatolásra került a Nyilatkozat elnevezésű nyomtatvány, az 1/F/4. számon csatolt levelem és a Kormányhivatal erre a levélre adott válasza. Ítéletében az alperes által csatolt Nyilatkozat nyomtatványra és a Kormányhivatal levelemre adott válaszára a Bíróság hivatkozik, ugyanakkor az általam becsatolt bizonyítékot, még csak meg sem említi ítéletében a Bíróság. A t. Kúria álláspontjának értelmezése alapján ilyen esetekben, amikor a bíróság a becsatolt bizonyítékot önkényesen figyelmen kívül hagyja, az ítélet felülvizsgálattal eredményesen nem támadható.

Ez az álláspont nem csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot sérti. Sérül az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése is, hiszen azt az eljárást, amelyben a bíróság önkényesen, indokolás nélkül figyelmen kívül hagyhatja az ügy legfontosabb bizonyítékát, nem lehet érdemi jogorvoslati eljárásként értelmezni.

Hasonló problémát vet fel a nem létező határozat kérdése is. A per egyetlen eldöntendő kérdése az volt, hogy rendelkeztem-e szerzett joggal és ezt a hatóság eljárása során megsértette-e. Az I. fokon eljáró bíróság helyesen abból a következtetésből indult ki, hogy amennyiben az átalakítás jogsérelmet okozhatott, erről a jogorvoslat biztosítása érdekében határozattal kellett döntenie. A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság erre a (feltételezett) határozatra hivatkozva megállapította, hogy történhetett az átminősítés során jogsértés, de mivel ez ellen a határozat ellen nem éltem jogorvoslattal, a határozatot hatályában fenntartotta, ezzel mintegy elfogadva az Alaptörvény ellenességét.

A t. Kúria bár láthatóan megvizsgálta ezt a kérdést, a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Alaptörvénybe ütköző ítéletét törvényesnek ítélte meg, annyi megjegyzéssel, hogy tévedett a bíróság, mivel felperes az alperestől ilyen határozatot nem kapott. Alkotmányjogi

szempontból azonban nem annak van jelentősége, hogy a Bíróság a tényállás tisztázási kötelezettségét olyan fokon megsértette, hogy egy nem létező határozatra alapozva hozott döntést. Súlyosabb problémát jelent, az ezzel kapcsolatos Alaptörvényt sértő az I. fokú ítéletben szereplő bírói jogi álláspont, amit a t. Kúria az ítélete szerint elfogadott.

A t. Kúria azzal, hogy az I. fokon eljáró bíróság álláspontját elfogadta, azt nem javította ki, azaz elfogadta a közigazgatási hatóság Alaptörvény-ellenes határozatát, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglaltakat.

2.3. Ítélet 30. pont:

„a felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslati eljárás, abban nem lehet hivatkozni új jogcímre, illetve megjelölni olyan új jogszabálysértést, amelyre a fél a felülvizsgálati eljárást megelőző bírósági eljárásban nem hivatkozott.”

„ Amely kérdéssel ugyanis a korábban eljárt bíróságok nem foglalkozhattak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhettek el.”

Alkotmányjogi szempontból különös jelentőséggel bír az eltűnt **5. és 9. számú beadványunk kérdése**. A beadványok léteznek, érkezettett másolatát 19/1. és 19/2. számon csatoltam panaszbeadványomhoz. A perben részünkről a keresetlevélen kívül ez a két beadvány lett csatolva, ezek tartalmazták legfontosabb, jogszabályokkal alátámasztott érveléseinket. Jelenleg nem tisztázott, hogy hogyan fordulhatott az elő, hogy a legfontosabb beadványaink nem lettek figyelembe véve az I. fokú ítélet meghozatala során. A beadványainkban szereplő érveléseinkre még abban az esetben is ki kellett volna térnie az I. fokon eljáró Bíróságnak, ha hivatkozásaink megalapozatlanok lennének.

A t. Kúria vélhetően nem ellenőrizte a felterjesztett iratanyag tartalmát. Nyilván előfordulhat olyan hiba, hogy egy iratanyag hiányosan kerül felterjesztésre. Az már szokatlanabb, hogy pont az a két beadvány hiányzik az iratanyagból, ami a felperes legfontosabb hivatkozásait tartalmazza. Az még szokatlanabb, hogy a három tárgyalásból álló, közel egy évig tartó perben a felperes kizárólag a kereseti kérelmében fejt ki jogi érveléseit. Az azonban már teljesen életszerűtlen, hogy ilyen előzmények után a felülvizsgálati kérelem benyújtásakor felperes hivatkozik **egy nem létező beadványra** (4. oldal 1. bekezdés) „ ... részletesen hivatkoztunk a 2017. 04. 28. dátumú felperesi beadványban...”

Valójában nincs jelentősége annak, hogy miért nem lettek figyelembe véve beadványaink. Az alkotmányjogi kérdés ezzel kapcsolatban az, hogy megfelel-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének és a B) cikk (1) bekezdésének egy olyan bírósági eljárás, amelyben a Bíróság az ítélet érdemi részére kiható beadványok figyelembevétele nélkül hozza meg döntését.

A felek egyenlő jogainak a biztosítása a Bíróság feladata. Ez az egyenlőség elképzelhetetlen lenne, ha következmények nélkül félretételre kerülhetnének az egyik fél legfontosabb beadványai. Az ilyen eljárásokban hozott döntések súlyosan sértik az Alaptörvény XXVIII. (1) és (7) bekezdésében foglaltakat, de felmerülhet ilyen esetben az Alaptörvény B). cikk (1) bekezdéséből fakadó, jogállamisággal kapcsolatos ellentmondás is.

Hivatkozni szeretnék továbbá arra, hogy a t. Kúria álláspontja az utólagos jogszabályokra történő hivatkozás vonatkozásában, egyébként is téves!

A t. Kúria által felülvizsgált per, közigazgatási peres eljárás és nem polgári peres eljárás volt. Polgári perek esetében a bizonyítási teher a peres fél vonatkozásában értelmezhető, a közigazgatási perek esetében azonban, a közigazgatási törvény alá rendeltségből fakadóan, ez már a bíróság feladataként jelenik meg. A közigazgatási perekben a felek szakmai, vagy szociológiai értelemben **nem egyenlők**. A közigazgatási peres eljárásnak mindenekelőtt a felek perbeli esélyegyenlőségét és az ügyfelek hatékony jogvédelmét kell biztosítani.

Ennek megfelelően, a közigazgatási perben, a bíróság feladata az érdemi felülvizsgálathoz szükséges összes körülmény tisztázása és az összes lényeges jogszabály figyelembevétele. A t. Kúria álláspontja tehát még abban az esetben sem lenne elfogadható, ha mi a perben valóban nem hivatkoztunk volna ezekre a jogszabályokra.

A t. Kúria akkor járt volna el helyesen, ha megvizsgálja az általunk hivatkozott jogszabályokat, és amennyiben azok valóban érdemben befolyásolhatták volna a bírói döntést, a perorvoslatnak megfelelően új eljárásra kellett volna köteleznie az I. fokon eljáró bíróságot.

A t. Kúria ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, mivel a felek egyenlő jogai és a hatékony jogorvoslathoz való jog, ilyen körülmények között nincs biztosítva.

2.4. Ítélet 33. 40. pont:

*„A felperes 2011. december 31. napjáig III. csoportos rokkantsági nyugdíjban részesült, amely 2012. január 1. napjától - **a törvény erejénél fogva** - rehabilitációs ellátásként került továbbfolyósításra.”*

„A felperes részére korábban folyósított ellátásnak, a törvényhozó által 2012. január 1-től - az Mmtv. 33. §, (1) bekezdése által - átalakított ellátás megállapítására és rehabilitációs ellátásként való továbbfolyósítására az Mmtv. 33. §. (6) bekezdése által előírt felülvizsgálat eredményeként került sor.”

Az átminősítés kérdésének döntő jelentősége van az ügy megítélése szempontjából. A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ezt a kérdést úgy értelmezte, hogy az átalakítás (a jogosultság jogi tartalmára vonatkozóan is) megtörtént, és erről a hatóság határozattal döntött. A t. Kúria ezzel szemben megállapította, hogy ilyen határozatot felperes alperestől nem kapott, de az átalakítás a törvény erejénél fogva megtörtént.

A t. Kúria ítéletéből sajnos nem derül ki, hogy pontosan mit ért az átminősítés, mint jogi aktus alatt. Álláspontom szerint három lehetséges értelmezés merülhet fel. Mivel egyértelműen nem derül ki a Kúria ítéletéből, hogy a végleges jogosultságok esetében mit kell érteni az átminősítés alatt, kitérek mindhárom lehetséges értelmezésre.

2.4.1. A korábbi ellátás eltörlésre került és helyébe egy új ellátás lépett.

Korábbi (alperes által a felülvizsgálati eljárás során hivatkozott) Mfv. III. 10.355/2013/6. számú Kúria ítélethez kapcsolódó 5.M.55./2013/4. számú alapügyben a bíróság úgy értelmezte az átminősítés kérdését, hogy az Mmtv. **megszüntette a korábbi rokkantnyugdíjakat** melyek

helyébe a rehabilitációs ellátás lépett. A Kúria ítéletében ezt a megállapítást elfogadta (ítélet 6. oldal 2. bekezdés) mely szerint az ellátás **új jogcímen** került továbbfolyósításra.

A jogszabály-értelmezés ebben a formában Alaptörvénybe ütközést eredményez. A jogerős határozattal megítélt, végleges jogosultságok tulajdonnak minősülnek, alkotmányos védelem alatt állnak. Visszamenőleges hatályú törvénnyel megszüntetni ilyen jellegű jogosultságot nem lehet. A t. Kúria jogértelmezése ebben a formában nem csak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését sérti. A visszamenőleges hatály miatt a fenti álláspont az Alaptörvény 28. cikk szerinti alkotmányos bírói jogértelmezés alapelvével és az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése szerinti, a jogállamiságból eredő jogbiztonság alapelvével is ellentétes.

2.4.2. A korábbi jogosultság nem szűnt meg, csak jogi jellegét érintően átalakításra került:

A jelen ügyben azt kell feltételezni, hogy a Kúria értelmezése szerint a jogosultság 2012. január 1-vel átalakult egy olyan ellátássá, melyet a komplex minősítés elvégzéséig folyósít a hatóság. A komplex minősítés keretében elvégzett orvosi felülvizsgálat eredményétől függően, az új jogszabályoknak megfelelő új ellátást lehet megállapítani az ügyfél részére. Az Mmtv.-t, a t. Kúria úgy értelmezi, hogy a (bármilyen jogcímen történő) továbbfolyósítás elengedhetetlen feltétele az új szempontrendszer szerinti orvosi felülvizsgálat. Ez leegyszerűsítve azt jelenti, hogy a korábban kötelezettséggel nem rendelkező jogosultság a törvény erejénél fogva átalakult egy olyan jogosultsággá, melyre vonatkozóan a törvény értelmében utólag kötelezettséget lehetett és kellett előírni.

(Álláspontom szerint nem azért számítanak tulajdonnak, nem azért élvezik az alkotmányos tulajdonvédelmet, a végleges jogosultságok, mert az egészségi állapot végleges, hanem azért, mert a korábbi hatóság a véglegesnek vélelmezett egészségi állapotra tekintettel nem írt elő a jogosultság fennmaradásához kötelezettséget. Ez eredményezi a tulajdon, és így az alkotmányos védelem létrejöttét. Kötelezettséget előírni egy kötelezettséggel nem terhelt jogosultságra vonatkozóan utólag nem lehet, mert az ilyen törvény szerzett jogot sértene és visszamenőleges hatályúnak minősülne.)

A Kúria jogszabály értelmezése nem csak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével kerül ellentétbe, sérti az Alaptörvény 28. cikk és a B. cikk (1) bekezdésében foglaltakat is.

2.4.3. A korábbi jogosultság nem szűnt meg, jogi jellegét érintően sem változott meg. A jogosultság fennmaradásáról a komplex minősítési eljárás során döntött a hatóság:

Meggyőződésem, hogy a perben az átminősítés kérdését helyesen értelmeztük. A jogosultság 2012. január 1-ével csak elnevezésében alakult át, jogi tartalmát tekintve nem. A végleges jogosultságok esetében orvosi vizsgálatra nem lehetett kötelezni az ügyfelet, csak a jogosultság fennmaradásáról lehetett döntenie aszerint, hogy az ügyfél jogosultságát jóhiszeműen, vagy rosszhiszeműen szerezte meg. Orvosi vizsgálatot abban az esetben lehetett lefolytatni, ha az ügyfél a korábbi jogosultságáról lemondva, kérte az új minősítést az új ellátás megszerzésének érdekében.

Ez az egyetlen lehetséges megoldás, ami nem sért szerzett jogot és nem ütközik az Alaptörvény valamelyik rendelkezésébe.

A t. Kúria, az I. fokon eljáró bírósággal ellentétben már pontosan tudta, hogy a hatóság nem biztosított az átminősítés során jogorvoslati lehetőséget. Az ügyben az Alaptörvény XIII. cikk. (1) szerinti alapjog sérelem állhatott fenn. A közigazgatási szervek határozatainak felülvizsgálata során, a bírósági felülvizsgálatnak ki kell terjednie a közigazgatási szervek minden olyan aktusára, melyben a közigazgatás a címzettek alapjogait érintő döntést hoz. Az I. fokon eljáró bíróság tévedése miatt (feltételezett határozat) ezt a kérdést nem vizsgálta, így ez a kötelezettség a t. Kúriára hárult. Ennek értelmében a t. Kúriának nem csak a hatóság 2015 és 2016-ban hozott döntéseit kellett volna megvizsgálnia, hanem a 2012-es eseményeket is.

A t. Kúria ítéletében mindössze annyi szerepel erre vonatkozóan, hogy az I. fokon eljáró bíróság tévedett, mert felperes alperestől ilyen határozatot nem kapott. A t. Kúria ítéletéből tehát még az sem derül ki, hogy létezik-e egyáltalán egy ilyen, az átalakítással kapcsolatos határozat.

Alkotmányjogi panaszom megítélése szempontjából az átminősítés kérdésének tisztázása elengedhetetlen feltétel. Meggyőződésem, hogy a hatóság által alkalmazott eljárás az alábbiak szerint zajlott le:

2012. január 1-ével, a végleges jogosultságok is átalakításra kerültek. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének megfelelően a végleges jogosultságok esetében az átalakítás csak ideiglenes volt, a jogosultság felülvizsgálatáig terjedt, azaz egy függő jogi helyzet alakult ki. Mivel a függő jogi helyzet létrejötté önmagában jogsérelmet nem okoz, jogorvoslati lehetőséget biztosítani nem kellett. A hatóságnak a komplex minősítési eljárás keretében kellett a függő helyzetet lezárni, azaz erről végleges döntést hozni. Az alkotmányos védelemre tekintettel a vizsgálat arra terjedhetett csak ki, hogy a jogosultság törvényesen lett-e megszerezve. A vizsgálat eredményétől függően az ellátás fennmaradásáról, vagy megszüntetéséről lehetett és kellett határozattal dönteni.

Esetemben együttműködő magatartásommal lehetővé tettem a jogosultság megvizsgálását. A hatóság ezt nyilván meg is vizsgálta. A vizsgálat eredménye sem lehet kétséges, hiszen a hatóság soha nem hivatkozott arra, hogy jogosultságom megszerzése rosszhiszeműen történt volna. A hatóság azonban annak ellenére, hogy ennek semmilyen akadálya nem volt, a függő jogi helyzet lezárásával kapcsolatos döntését nem hozta meg. Ehelyett a függő jogi helyzet lezárása előtt, az új jogszabályokat alkalmazva (Mmtv.) elvégzett egy orvosi felülvizsgálatot és ez alapján egy orvosi minősítést. Ennek eredménye alapján, a szerzett jog kérdését figyelmen kívül hagyva, megszüntette ellátásomat. A hatóság tehát még azelőtt, hogy elbírált volna azt a kérdést, hogy tulajdonnak minősülő ellátásom megszüntethető vagy sem, **új jogszabályokat alkalmazva ezt a kérdést megkerülve hozta meg döntését.**

2.5. E körbe tartozó további alkotmányjogi kérdéseket is felvető súlyos értelmezési hibának minősül a t. Kúria álláspontja abban a vonatkozásban, hogy a jogosultság 2012. január 1-én a **törvény erejénél fogva** változott meg, abban a formában ahogy az, az ítéletéből következik..

A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ezzel a kérdéssel kapcsolatos álláspontja még elfogadható abból a szempontból, hogy helyesen ítélte meg azt a kérdést, hogy egy olyan átalakítás során, melyben jogsérelem merülhet fel, elengedhetetlen feltétel a jogorvoslat biztosítása.

A t. Kúria ezzel kapcsolatos álláspontját már abban a biztos tudatban fejtette ki, hogy **az átminősítésről határozat nem született**, azaz **nem volt biztosítva jogorvoslati lehetőség**.

A t. Kúria ítéletéből egyértelműen megállapítható, hogy úgy tekint az átminősítésre, hogy az vagy azzal járt, hogy a korábbi jogosultság egy szociális ellátássá minősülve elvesztette alkotmányos védelmét, vagy úgy, hogy törvényes módon kötelezettséget lehetett előírni a jogosultságra vonatkozóan. Vitathatatlan, hogy mindkét esetben felmerülhet az esetleges jogsérelem. Az sem vitatható, hogy jogorvoslati lehetőséget nem biztosított a hatóság az átminősítés során.

Panaszbeadványomban részletesen foglalkoztam ezzel a kérdéssel, amit csak megerősíteni szeretnék az Alkotmánybíróság 36/2013. (XII. 5.) AB határozat 61. pontjára történő hivatkozással: *[61] Mivel ebben az esetben a törvényhozó egyáltalán nem biztosított jogorvoslatot az érintettek számára egy olyan döntés (határozat) ellen, amely – a fentiekben is hivatkozott, elsősorban a tisztességes eljáráshoz fűződő – alapvető jogait érintette, az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ez a szabályozás alaptörvény-ellenes volt és nemzetközi szerződésbe ütközött, ugyanis nem tett eleget sem az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében, sem az Egyezmény 13. Cikkében foglalt követelménynek.*

Megállapítható, hogy a t. Kúria átminősítésre vonatkozó értelmezése és álláspontja az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és XXVIII. cikk (7) bekezdését közvetlenül sérti, mivel elfogad egy olyan hatósági eljárást tisztességes eljárásnak, mely során jogsérelem történhetett, a hatóság döntése ellen mégsem biztosított jogorvoslati lehetőséget.

Sérülnek továbbá az Alaptörvényben XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglaltak is, mert a Bíróságok ezt az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését közvetlenül is érintő kérdést, téves értelmezésük miatt, még csak meg sem vizsgálták eljárásuk során, holott kereseti kérelmem valójában erre az egy kérdéskörre, a szerzett jog megsértésének kérdésére irányult.

2.6. Ítélet 36. pont:

„A korábban hatályos jogszabályok (a felperes esetében a Tny.) alapján nyújtott ellátásokban részesülők felülvizsgálatát a jogszabály (az Mmtv.) írta elő, a felperes által kifogásolt szabályozási megoldásból eredő sérelem a jogszabályból nem vezethető le.”

Nem világos, hogy a Kúria mit ért *szabályozási megoldáson* és mit ért a felperes által kifogásolt sérelem alatt. Amennyiben ez a kérdés a tényleges kereseti kérelem és a valóságnak megfelelő tényállás szerint kerül felvetésre, akkor az a „szabályozási megoldás” tekinthető sérelmesnek, amely 20 évvel a jogosultság megszerzését követően, kötelezettséget írt elő, egy kötelezettséggel nem terhelt jogosultságra vonatkozóan.

Amennyiben a félreértelmezett kereseti kérelmet és az ennek megfelelő valótlan ítéleti tényállást vesszük alapul, mely szerint a felperes az ideiglenesen folyósított rehabilitációs ellátását (szerzett jogra hivatkozva) élete végéig meg kívánta tartani, illetve (ennek az ítéleti

megállapításnak meglehetősen ellentmondóan) egy új ellátást kívánt megszerezni, ezért önként hozzájárult az új szempontrendszer szerinti orvosi minősítéséhez, akkor mind a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mind a t. Kúria ítélete tökéletes döntésnek tekinthető.

*Lényeges kérdésnek minősül, hogy amennyiben a t. Kúria nem csak formálisan biztosította volna a jogorvoslat lehetőségét, hanem érdemben vizsgálta volna a közigazgatási eljárást az átminősítés kérdéskörére vonatkozóan is, azt kellett volna megállapítania, hogy **a hatóság eljárásával megsértette az Alaptörvény B). cikk (1) bekezdésében foglaltakat.** Megállapítható ugyanis, hogy a hatóság a 2012. január 1-én, a törvény erejénél fogva létrejött **függő jogi helyzetet valójában a mai napig nem zárta le.** Erről a mai napig határozattal nem döntött. Az új jogszabályok alkalmazására úgy került sor, hogy a **szerzet jogot is érintő,** a függő jogi helyzetet lezáró döntés még meg sem született. Ez ebben a formában azonban egyértelműen **a törvény visszamenőleges hatályát eredményezi,** így a hatóság eljárása és az ezt elfogadó bírói döntések, nem csak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe ütköznek, sértik az Alaptörvény 28. cikk és B). cikk (1) bekezdésében foglaltakat is.*

2.7. Az EJEB döntések figyelembevételének elmaradása kapcsán érveimet az 1.7. pontban részletesen kifejtettem. Ezt csak annyival egészíteném ki, hogy a t. Kúria számára jelezve lett, hogy az I. fokon hozott ítélet, nem a tényleges kereseti kérelmet és egy valótlan tényállást értékelve született meg. A t. Kúria azonban ezzel a problémával nem foglalkozott.

Ismételten utalnék továbbá arra, a rendkívül lényeges kérdésre, hogy a t. Kúria téves jogszabály értelmezése következtében, úgy értelmezte a jogi helyzetemet, hogy a közigazgatási határozatok meghozatalának időpontjában - a korábbi 2012-es átminősítés miatt - én már nem rendelkezem tulajdonnak minősülő jogosultsággal. Vélhetően emiatt úgy értelmezte kereseti kérelmemet, hogy a bírósági jogorvoslat lehetőségével nem a közel 20 évig fennálló tulajdonomat kívántam megvédeni, hanem az EJEB döntésre hivatkozva azt sérelmeztem, hogy nem tudtam egy tulajdonnak minősülő jogosultságot az új eljárás során, az új szabályok szerint (Mmtv.) megszerezni.

A Kúriának ez az álláspontja abból a szempontból is meglepő, hiszen köztudott, hogy 2012. január 1-óta, tulajdonnak minősülő rokkantellátást megszerezni lehetetlen, így nyilván nem irányulhatott perbeli akaratom arra, hogy egy megszerezhetetlen jogosultságot valamilyen kivételes módon mégis megszerezzek.

Amennyiben a t. Kúria az I. fokú bíróság döntését, az általunk kifogásolt eljárási szabályszegésekre vonatkozóan is (iratellenes kereseti kérelem és tényállás) ténylegesen felülvizsgálja, valamint a perben hivatkozott jogszabályokat figyelembe veszi és azokat az Alaptörvénnyel összhangban, helyesen értelmezi, az EJEB döntések félre tételére nem kerülhetett volna sor.

3. Indokolás arra, hogy a közigazgatási hatóság határozatainak és a bírósági ítéleteknek a megsemmisítését miért kérem.

3.1. A Baranya Megyei Kormányhivatal 71-2-06111/2015/9. sz. határozata.

- A hatóság a komplex minősítési eljárás során szerzett jogomat megsértette. Jogosultságom tulajdonnak minősült, alkotmányos védelem alatt állt. Az eljárás kérelemre indult. A komplex minősítési eljárást megelőzően a hatóság számára eljuttatott beadványomat, melyben kértem a szerzett jogom tiszteletben tartását és jeleztem, hogy nem kérem az orvosi vizsgálatomat a hatóság figyelmen kívül hagyta. A Ket. szabályait súlyosan megsértve kérésem ellenére nem adott tájékoztatást az eljárás lényegéről, lehetőségeimről és jogaimról.

- Tiltásom ellenére és a 327/2011. (XII. 29.) Kormányrendelet 13/B. §. (1) a) pontjában megfogalmazottakat önkényesen félretéve, a visszaküldött iratok alapján elvégzett egy új szempontrendszer szerinti orvosi minősítést. A törvénysértő módon létrejött szakvéleményre hivatkozva határozatot hozott. Tulajdonnak minősülő jogosultságomtól megfosztott.

A hatóság a 2012. január 1-vel életbe lépett törvény következtében kialakult függő jogi helyzetet jogorvoslatot is biztosító határozattal nem zárta le. Az új szabályokat (Mmtv.) ilyen körülmények között alkalmazta, ami a törvény visszamenőleges hatályát eredményezi.

A hatóság eljárása és döntése sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében és az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltakat. Felmerülhet továbbá a visszamenőleges hatályú értelmezés miatt a B) cikk (1) bekezdésének sérelme is.

3.2. Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal 89-2-05894/2016/8. sz. határozata.

A határozat ellen benyújtott fellebbezésünkben érthetően és egyértelműen megfogalmazásra került, hogy a szerzett jog megsértésére vonatkozóan kérjük a határozat felülvizsgálatát.

A hatóság, bár formálisan biztosított jogorvoslat lehetőségét, érdemi részére vonatkozóan nem bírálta el fellebbezésünket. A szerzett jog kérdésére lényegében úgy tekintett, hogy az esetben fel sem merülhet.

E körben hivatkozni szeretnék a Tisztelt Alkotmánybíróság 9/2017. (IV.18.) határozatára:

[21] Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]–[17]}

Ez alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felülvizsgálat során a szerzett jog sérelmének a kérdését még akkor is meg kellett volna vizsgálnia a II. fokon eljáró hatóságnak, ha mi arra alaptalanul hivatkoztunk volna.

A hatóság eljárásával és döntésével megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltakat.

3.3. A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.448/2016/11. sz. ítélete.

3.3.1. A t. Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság alapvető feladatát, a közigazgatási határozat törvényességének ellenőrzését nem végezte el. Ennek legszembetűnőbb bizonyítékát jelenti, az a tény, hogy a Bíróság a közigazgatási eljárás egy olyan határozatára hivatkozik ítéletében, ami valójában nem is létezik! Nem lehet érdemi jogorvoslati lehetőségként értékelni egy olyan eljárást, amelyben a bíróság még azokat a kérdéseket sem tisztázza, amelyek alapvetően kihatnak a végleges döntésre és egyébként egyszerűen és egyértelműen tisztázható kérdésnek minősülnek. A közigazgatási eljárás bírósági felülvizsgálatának súlyos hiányosságai miatt a Bíróság nem érzékelte, hogy a hatóság visszamenőleges hatályt eredményező módon alkalmazta az új jogszabályokat (Mmtv.).

A Bíróság azzal, hogy kötelezettségét megszegve, a jogorvoslati lehetőséget csak formálisan biztosította, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglaltakat. Indirekt módon az ítélet sérti továbbá az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat is, mivel így a per alapkérdése, a szerzett jog sérelme nem lett megvizsgálva.

3.3.2. A Bíróság a kereseti kérelmet nem tisztázta, pontosabban az első tárgyaláson megtörtént kérelem tisztázását követően a kereseti kérelmet átértelmezte, az ennek ellentmondó bizonyítékot figyelmen kívül hagyta. Az 5. és 9. számú beadványainkat, a mérlegelésből önkényesen kizárta (vagy hiányos iratanyagból döntött).

A bírói függetlenség körébe nem tartozik bele, hogy a bíróság szabadon átértelmezheti a felperes kereseti kérelmét, ahogy az sem, hogy mérlegelése során indokolás nélkül bizonyítékokat és lényeges beadványokat figyelmen kívül hagyhat. Ezek olyan fokú eljárásjogi szabályszegések, melyek alapján az ilyen ítélet nem felelhet meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltaknak, mivel ilyen körülmények között valójában a bíróság nem a felperes kérelméről dönt. Az ilyen ítélet az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését is sérti, mivel érdemi jogorvoslati lehetőséget egy ilyen eljárás nem biztosít.

3.3.3. A Bíróság a kereseti kérelem átértelmezésével és az ítéleti tényállás, a valóságtól eltérő meghatározásával elérte, hogy az EJB döntéseket nem kellett figyelembe vennie ítélete meghozatala során. Amennyiben a bíróság a tényleges kereseti kérelmemet veszi alapul és az ítéleti tényállást a valóságnak megfelelően alakítja ki, az EJB döntések figyelmen kívül hagyására törvényesen nem kerülhetett volna sor.

Ismételten hivatkoznék arra, hogy a Bíróság által kialakított ítéleti tényállás és az abból levezetett ítélet még önmagának is ellentmond. A Bíróság az ítélet egyik részében még azt indokolja, hogy a rehabilitációs ellátásra miért nem lehetett végleges jogosultságot szerezni, másik részében pedig már azt állapítja meg, hogy a felperes önkéntesen hozzájárult a komplex minősítéshez az esetleges jövőbeni ellátás megszerzése érdekében. Egyidejűleg,

azonos jogcímre hivatkozva, egy jogosultság végleges megtartására és emellett egy új ellátás megszerzésére törekedni, fogalmilag kizárható.

A Bíróság azzal, hogy a kereseti kérelmet átértelmezte és az ítéleti tényállást a valóságtól eltérő módon határozta meg, legfontosabb jogorvoslati lehetőségetől, az EJB ítéletekre történő hivatkozási lehetőségetől fosztott meg. Az ítélet így nem csak az Alaptörvény E) cikk (3) bekezdését sérti, sérti a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését is, mivel a jogorvoslati lehetőség legfontosabb elemét, az EJB döntéseket szabálytalan módon kizárta mérlegeléséből a Bíróság.

3.4. A Kúria Mfv.III. 10.581/2017/7. sz. ítélete.

3.4.1. Eljárási szabályszegések:

Felülvizsgálati kérelmünkben kifogásoltuk, hogy az I. fokon eljáró bíróság iratellenesen értelmezte kereseti kérelmünket. A Kúria ezzel kapcsolatban megállapította, hogy az I. fokon eljáró bíróság nem követett el olyan lényeges eljárásjogi szabályszegést, ami az ítélet hatályon kívül helyezését kellene, hogy eredményezze.

Kérelmünkben utaltunk a figyelmen kívül hagyott, a perben 1/F/4. számon csatolt bizonyítékra. A Kúria ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a perben bizonyítási eljárás nem volt, így a bizonyítékok értékelése fel sem merülhet.

Ezt másképp nem lehet értelmezni, mint hogy a t. Kúria szerint az I. fokon eljáró Bíróság szabadon határozhatja meg a kereseti kérelmet még abban az esetben is, ha az átértelmezés miatt az ítélet iratellenessé válik és figyelmen kívül hagyhatja a kereseti kérelem és a tényállás tisztázása érdekében benyújtott bizonyítékot, abban az esetben, ha az, az első tárgyalás során közvetlenül kerül a bíróság részére becsatolásra és nem egy bizonyítási eljárás keretén belül válik az iratanyag részévé.

A t. Kúria törvényesnek ítélte meg egy olyan eljárást, melyben a bíróság nem a kereseti kérelemnek megfelelő döntést hozott, az ítéleti tényállás a valósággal ellentétes és az ügy eldöntése szempontjából a legfontosabb bizonyítékot a bíróság indoklás nélkül kizárt ítélete meghozatala során. A Kúria ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdését, mivel súlyos eljárásjogi szabályszegések mellett hatályában fenntartott egy ítéletet, de sérti a XXVIII. cikk. (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogot is, mivel ilyen körülmények között az érdemi jogorvoslat nem biztosított.

3.4.2. Egyenlőre tisztázatlan okból az I. fokon eljáró Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság és a felülvizsgálati eljárás során a t. Kúria ügy hozott ítéletet, hogy a per kimenetelét érdemben befolyásoló 5. és 9. számú beadványainkat a peranyag nem tartalmazta, vagy ezeket az I. fokon eljáró Bíróság és a t. Kúria nem vette figyelembe.

Az ilyen súlyú hiba, vagy eljárási szabályszegés nem csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését sérti, felmerülhet az Alaptörvény B) cikk. (1) bekezdésének sérelme is. Egy

jogállamban elképzelhetetlen, hogy a jogviták eldöntésére úgy kerüljön sor, hogy az iratanyagból (bármilyen okból) eltűnnek (vagy önkényesen félretételre kerülnek) a peres fél legfontosabb érvelései, jogszabályi hivatkozásai.

Bármilyen ügy ítélete, bármelyik irányba befolyásolható lenne, ha a bíróságok iratellenesen, a valódi kérelemtől eltérő módon határozhatnák meg a kereseti kérelmet és figyelmen kívül hagyhatnák a valótlan ítéleti tényállásnak ellentmondó bizonyítékokat és a perben keletkezett beadványokat. Az ilyen eljárások olyan visszaélésekre adnak lehetőséget, ami már az Alaptörvény B). cikk (1) bekezdésében foglaltakat is érintheti.

3.4.3. Ítélet 36. pont:

„ A korábban hatályos jogszabályok (a felperes esetében a Tny.) alapján nyújtott ellátásokban részesülők felülvizsgálatát a jogszabály (Mmtv.) írta elő.”

A t. Kúria átminősítéssel és komplex minősítéssel kapcsolatos álláspontja nehezen értelmezhető. A Kúria lényegében ezt a kérdést úgy értelmezi, hogy a törvény (Mmtv.) erejénél fogva a korábbi jogosultságok (rokkantnyugdíjak) megszűntek (vagy átalakításra kerültek) amely jogosultságok helyébe a rehabilitációs ellátás lépett, vagy a jogosultság elveszítette alkotmányos védelmét. Az ügyfélnek kérnie kellett komplex minősítést, ha (bármilyen jellegű) ellátást kívánt igénybe venni. A komplex minősítés időpontjában az ügyfél választhatott, hogy vagy vállalja az új szempontrendszer szerinti komplex minősítéssel belüli orvosi felülvizsgálatot, vagy ellátás nélkül marad. A komplex minősítés során állapotától függően, a NEFMI rendelet melléklete szerinti új ellátás kerül megállapításra, vagy korábbi ellátása megszüntetésre kerül.

Nyilvánvaló, hogy a Kúria jogszabály értelmezése a végleges jogosultságokra is vonatkozik, hiszen egy ilyen ügy felülvizsgálatáról volt szó. Eszerint:

„ A korábban hatályos jogszabályok (a felperes esetében a Tny.) alapján nyújtott ellátásokban részesülők felülvizsgálatát a jogszabály (Mmtv.) írta elő.”

A t. Kúria jogszabály értelmezése azonban súlyos alkotmányjogi problémákat vet fel. Amennyiben a t. Kúria értelmezése helyes, ebből az következne, hogy a törvény, kötelezettséget írt elő egy kötelezettséggel nem rendelkező jogosultságra vonatkozóan. Ez azonban a törvény visszamenőleges hatályát eredményezné.

A jogszabályban szereplő orvosi felülvizsgálati kötelezettség a korábban is felülvizsgálati kötelezettséggel terhelt jogosultsággal rendelkező ügyfelekre vonatkozik. A t. Kúria, a 327/2011. (XII. 29.) Kormányrendelet 13/B. §. (1) a) pontját önkényesen félretéve, ezt a kötelezettséget kiterjesztette a kötelezettséggel nem terhelt jogosultságokra vonatkozóan is. A Kúria téves jogszabály értelmezése miatt az ítélet sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogot, és sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését. A visszamenőleges jogértelmezés miatt az ítélet sérti az alaptörvény 28. cikk szerinti alkotmányos bírói jogértelmezés alapelvét és az Alaptörvény B). cikk (1) bekezdését is mivel sérti a jogállamiság alapelvét.

3.4.4. Ítélet 33. pont. Az átminősítéssel kapcsolatos jogorvoslat biztosításának kérdése.

A t. Kúria ítélete szerint, a végleges jogosultságok is megváltoztak 2012. január 1-vel úgy, hogy vagy egy olyan ellátássá alakultak, amire törvényesen orvosi felülvizsgálatot lehet előírni, vagy egy szociális jellegű ellátássá történt átalakítás miatt a korábbi tulajdonvédelem megszűnt. Vitathatatlan, hogy mindkét esetben jogsérelem merülhet fel.

*Amennyiben az átminősítés valóban végleges jelleggel 2012. január 1-én megtörtént, azt kell megállapítani, hogy a t. Kúria jogszerűnek ítélte meg egy olyan **közigazgatási eljárásban hozott döntést**, mely az ügyfél alapjogát is érinthette, a hatóság mégsem biztosított ez ellen a döntés ellen jogorvoslati lehetőséget. Ez sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjogot és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való alapjogot.*

A t. Kúria ítélete szerint elfogadható, hogy egy **törvénnyel** egy jogosultságot (alapjogokat is érintően) úgy változtassanak meg, hogy ez ellen a döntés ellen semmiféle jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva. Ez sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogot és sérti a 28. cikk és B).cikk (1) bekezdésében foglaltakat.

Amennyiben helyesen értelmeztem az átminősítés kérdését és a szerzett jogok figyelembe vétele miatt valóban egy függő jogi helyzet alakult ki 2012. január 1-vel, azt kell megállapítani, hogy a hatóság úgy alkalmazta az új jogszabályokat, hogy ezt megelőzően a függő jogi helyzetet nem zárta le határozattal, a szerzett jog fennmaradásának kérdésében nem döntött. Ez ebben a formában a 2011. évi CXCI. törvény visszamenőleges hatályát eredményezi. A t. Kúria, bár az I. fokon eljáró bíróság mulasztását pótolva bizonyára megvizsgálta az átminősítés kérdését, ítéletével elfogadta, sőt megerősítette, a hatóság eljárását.

A t. Kúria ítélete ebben az esetben nem csak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését sérti, ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikk (1), XVIII. cikk (7) bekezdésével és visszamenőleges értelmezése sérti a 28. cikk és B). cikk (1) bekezdésének tartalmát is.

3.4.5. Az EJEB döntéseket a t. Kúria az I. fokon eljáró bírósággal azonos módon és okokból hagyta figyelmen kívül. A kereseti kérelmet úgy értelmezte, hogy én nem a tulajdonomat kívántam megtartani és megvédeni, hanem egy új ellátást kívántam megszerezni.

Felülvizsgálati kérelmünkben jelezve lett, hogy az ítéleti tényállás iratellenes, az merőben eltér a tényleges kereseti kérelemtől és a valódi tényállástól. A t. Kúria jelzésünk ellenére nem vette figyelembe az I. fokú bíróság eljárási szabályszegéseit, sőt, ítéletével megerősítette azokat.

A t. Kúria ítélete ebben a vonatkozásban sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését a XXVIII. cikk (7) bekezdését és az E) cikk (3) bekezdését.

3.4.6. A t. Kúria ítéletében számos korábbi Kúria ítéletre és AB határozatra hivatkozik. Ezek azonban, vagy kötelezettséggel terhelt jogosultságra vonatkozó ügyekben, vagy 2012. január 1-ét követően, az új szabályok szerint létrejött jogviszonyok kapcsán hozott döntések, vagy a korábbi rendszerben létrejött végleges jogosultságot vizsgálnak ugyan, de olyan esetet,

melyben az ügyfél a komplex minősítés során, vagy a bírósági szakaszban, valóban kérte az orvosi vizsgálatát, esetleg egy új ellátást kívánt megszerezni, vagy önmaga bizonyította munkaképességét azzal, hogy nyugdíja mellett munkaviszonyt létesített.

Az én ügyemre ezek a döntések nem vonatkoznak. Az én jogosultságomat kötelezettség nem terhelte, 1997-ben, 20 éve szereztem meg a jogosultságomat, orvosi vizsgálatot soha nem kértem, nem kívántam új ellátást megszerezni és megrokkánásom óta, munkaviszonyt sem létesítettem soha.

Alkotmányjogi szempontból a peres eljárás két legfontosabb hiányossága, a II. fokon hozott hatósági döntés érdemi felülvizsgálatának elmaradása és az ebből fakadó valótlan kereseti kérelem és ítéleti tényállás meghatározása.

Közigazgatási határozatok felülvizsgálata során az ehhez kapcsolódó felperesi fellebbezés vizsgálata elengedhetetlen feltétel. Lényegében ennek a fellebbezésnek a tartalma képezi a kereseti kérelem és a tényállás alapját.

Amennyiben a Bíróságok érdemben felülvizsgálták volna a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal 89-2-05894/2016/8. számú, II. fokon hozott határozatát, azt kellett volna megállapítani, hogy a hatóság megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését, mert bár formálisan biztosította a jogorvoslat lehetőségét, a fellebbezés érdemi részét, a szerzett jog sérelmét, még csak figyelembe sem vette, nemhogy döntött volna ebben a kérdésben.

A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság és a Kúria ítéletének legfőbb hiányossága szintén az érdemi felülvizsgálat elmaradására vezethető vissza. A fellebbezés egyértelműen tartalmazza, hogy a szerzett jog kérdésében kérem a hatóság döntését, azaz a függő jogi helyzet lezárását kérem. A személyes vizsgálat engedélyezését ennek a vizsgálatnak az eredményétől tettem függővé. A fellebbezés tartalmából az is egyértelműen kiderül, hogy én az 1997-ben megszerzett jogosultságomat kívántam megtartani.

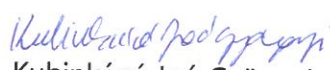
A felülvizsgálat során az I. fokon eljáró Bíróság és a Kúria azonban érdemben nem vizsgálata felül a határozatot. Így fordulhatott az elő, hogy esetemtől eltérően, olyan ügyre vonatkozó döntések születtek, melyben a felperes a rehabilitációs ellátására értelmezte a szerzett jogot, új ellátást kívánt megszerezni és kérte az orvosi felülvizsgálatát. Az I. fokon eljáró Bíróság és a Kúria eljárása ebben a formában nem biztosított tényleges jogorvoslati lehetőséget, így sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglaltakat.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a kérelmemnek helyt adva, a jelzett bírósági ítéleteket és az I. és II. fokon hozott közigazgatási határozatokat semmisítse meg.

A panaszbeadványom kiegészítésének egy példányát, a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság részére, postai úton eljuttatom.

Pécs, 2018. augusztus 20.

Tisztelettel:

Kubinkáné Joó Gyöngyi